

[Aagaard]

stræber at styrke landdistrikterne med, og det kan – som også ministeren var inde på – være af stor betydning for forskningen og udviklingen på det område, der her er tale om.

Når hr. Henning Gjellerod taler om, at vi har store mængder af halm og træflis, er det vel lidt en sandhed med modifikation. Jeg har da i hvert fald noteret mig, at man visse steder er begyndt at tale om, at man må importere halm for at have tilstrækkeligt til de kraftværker, der allerede er omstillet til halmfyring. Det kan vel heller ikke være et vældig godt miljømæssigt aspekt, at man skal transportere halm over meget store afstande inden for vort forholdsvis lille land. Så også af den grund føler jeg, det er vigtigt, at vi får ophævet det påbud, som vi har i dag.

Det er rigtigt, at man måske kan tilgodese det åbne land med en skovrejsning i kraft af den braklægning, der nu foregår, men det kunne da også være for at tilgodese et smukt landskab, og jeg tror, man har kunnet konstatere, at netop det er disse afgrøder i stand til at bidrage til landskabet med. Vi forskertser i hvert fald muligheden, hvis vi får skovrejsning på rigtig mange af de braklægningsområder, der er tale om, og jeg tror, at vort land – hvis en sådan mulighed åbnes – vil udvise effektivitet i stedet for det modsatte.

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg har med vilje valgt at fordele min taletid lidt i dag og bruge fem minutter her på en ord-førelse. Jeg gør det med udgangspunkt i en række af de spørgsmål, som har været rejst, siden forslaget blev fremsat. Jeg ønsker herved at skabe lidt klarhed over nøjagtig de tvivls-spørgsmål, den opmærksomme læser måtte sidde inde med.

Jeg forstod på ministeren og også på hr. Henning Gjellerod, at man føler, at dette kan være et brud på biomasseaftalen. Det er der absolut og aldeles ikke tale om. Den står Venstre bag, og det gør vi fortsat. Dette er alene et spørgsmål om at udbyde, hvad skal vi sige, flere muligheder for køberne, altså få et mere naturligt marked for biobrændsler til at fungere. Det vil give et større udbud, det vil hjælpe med til at give en reel prisdannelse, det vil give nogle fleksible muligheder for dem, der skal købe brændslerne, og det vil specielt give mulighed for, at man kan begynde at afprøve den tekno-

logi, der skal anvendes, ikke bare i dag eller om 4 år eller efter år 2000, når biomasseaftalen er slut. Der vil også være mulighed for kombinationer af alle disse biobrændsler i perioden frem til år 2000, hvor biomasseaftalen løber.

Jeg vil gerne sige, at det ligger helt klart, at i overensstemmelse med biomasseaftalen skal der i år 2000 dokumenteres anvendt 1,2 mio. t halm og 200.000 t flis. Det ændrer dette ikke ved.

Jeg mener også, at et af elementerne i beslutningsforslaget er, at det er ganske unødvendigt at forbyde tiltag eller lave danske særregler på områder, som er tilladt i EU og ifølge EU's landbrugsreform. Det er noget, vi mærker på mange andre områder, men her ser vi det altså også: Danmark vil have nogle særregler, vi ønsker noget specielt. Vi vil altså gøre det lidt ringere for de folk, der er på disse markeder. Jeg vil endda sige – refererende til vores debat tidligere i dag – at man ønsker at indskrænke mulighederne. Vi ønsker at udvide mulighederne, så vi får et sundt og reelt marked. Alle kan være interesseret i det.

Det kan godt være, at det ikke kommer til at virke prisdæmpende, og så kan man sige, at det kan landbruget være tilfreds med i en kort periode, men på længere sigt er der for mig ingen tvivl om, at man vil være glad for fra starten af at få denne reelle – så tæt, vi kan komme det – markedspris etableret.

Der skal heller ikke herske nogen tvivl om – hvis nogen skulle have den tvivl – at det selvfølgelig både drejer sig om halmen eller kernen alene eller en kombination. Alle muligheder skal være tilgængelige. Man kunne måske endda forestille sig en kombination på braklægningsarealerne, hvor man havde energiafgrøder, hvor halmen måske blev anvendt til brændsel og kernen taget fra til ætanolfremstilling, eller hvad ved jeg.

Vi har en hel række muligheder liggende foran os i øjeblikket, som vi simpelt hen lukker af for; vi ønsker ikke at bruge dem. Jeg ved godt, at den oprindelige forklaring er, at man er kommet skævt ind på debatten i sin tid og har rodet de sultende i Somalia ind i danske landmænds muligheder for at dyrke energikorn på de braklagte arealer, men det må vi være kommet over. Disse små smuttere, der sker i det politiske liv, skal have lov at leve et lille stykke tid, men så skal de altså også væk